

EL PUNT

COMARQUES GIRONINES

Edicions Periòdiques
de les Comarques, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona - Tel 18 64 00 - Fax 18 64 20

Director de l'edició: Xevi Sala Puig

Caps de Secció: Pepa Bouis (Baix Empordà), Carles Cerdà (Garrotxa-Ripollès-Cerdanya), Maria Àngels Pagès (Selva), Josep Puigbent (Alt Empordà), Carles Ribera (Gironès/Pla de l'Estany), Martí Ayats (Esports), Redacció: Puri Abarca (Turisme), Núria Astorch (Ensenyament), Mònica Cabruja (Sanitat), Irene Casellas (Solidarietat i Cooperació), Antoni Dalmau (Urbanisme), Narcís Genís (Girona), Maria Àngels Martínez (Política), Susanna Oliveira (Judicial), Tura Soler (Policia/Successes).

Consell Editorial: Narcís Jordi Aragó (President), Esteve Vilanova (Vicepresident), Carles Barba, Pep Collellidomont, Joan Domènech, Francesc Ferrer, Antoni Gillet, David Marca, Inma Massip, Jaume Pifol, Modest Prats, Joan Ribes, Sebastià Sallés, Josep Suy, Margarita Torrent, Joan Torres, Josep Valls, Xavier Cortadellas (Secretari).

EL PUNT

Herms
Comunicacions, S.A.

Carrer Figuerola, 28 - 17001 Girona - Tel 18 64 00 - Fax 18 64 20

President: Joan Bosch Roura. Consell d'Administració: David Marca Cañellas, Joan Ribes Freixas i Esteve Vilanova Vila. Gerent: Jordi Bosch Roura. Director editorial: Joan Vall Clara.

Director: Emili Gispert Negrell. Subdirector: Jordi Grau Ramió. Redacció: Jordi Camps (Esports), Josep Martínoy (Espanya-Món), Enric Matarrodona (Llibre d'Estil), Jordi Molins (Disseny), Toni Muñoz (Aports), Joan Poyano (Economia), Miquel Riera (Cultura-Espectacles), Enric Serra (Opinió), Xevi Xirgo (Palos catalans), Pere Drou (Llengua), Jaume Esparraguera (Infografia), Marel Lladó (Fotografia), Anna Mir (Correcció), Carme Torras (Documentació).

Gestió: Anna M. Ribas, Carme Bosch (Administració), Miquel Fuentes (Recursos Humans), Concepció Casals (Distribució), Ubaldo Gómez (Cobraments). Producció: Jaume Batxellí, Núria Prunedà (Publicitat), Aureli Rodríguez (Maquetació), Joan Casals (Scammer). Comercial: Pau Figueras, Baldini Bramón (Agències), Cristina Taulas (Oficials), Jordi Camó (Llar), Joan Quesada (Motor), Marc Baster (Immobilàries), Joan Puget (Mapes), Gemma Bosch (Oci), Eva Negre (Moda), Gerard Martínez (Ensenyament) i Santi Amores (Subscripcions). Promoció: Xevi Esteve. Serveis Tècnics: Lluís Cama, Josep Madrenas (Informàtica), Ricard Forcal (Manteniment). Màrqueting: Toni Corominas. Pla de Qualitat: Estanis Alcover Martí.

Impressió: Rotimpre 40 05 95

Consell editorial conjunt: Jordi Bosch Roura (President), Joan Ballester Grau, Jordi Ginérm Serrabou, Jaume Oliveras Costa, M. José Recoder Sellarés, Martí Rosselló, Joan Torres Culubret, Josep Valls Grau, Esteve Vilanova Vila, Joan Villarroja Font, Pere Madrenas Caballé (Secretari).

El Punt expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats exposen l'opinió dels seus autors, que El Punt no fa seva necessàriament.

Defensor del Lector: Jaume Oliveras Costa.

Difusió controlada

Un programa de festa major partidista

La utilització partidista que va fer l'alcalde de Palau-saverdera, Narcís Deusedas, del programa de la festa major, celebrada a principis de mes, demostra, com a mínim, poca elegància política. Un butlletí festiu, i més si està finançat amb diners públics, no es pot transformar mai en un òrgan de desqualificació d'aquells que no estan d'acord amb la gestió municipal. Aquest fet l'ha oblidat Deusedas, i no és el primer cop que això passa. L'any passat ja va utilitzar el mateix recurs per atacar els seus opositors. Dels cinc articles

que signa l'alcalde, quatre els aprofita per criticar els seus detractors, especialment els dos regidors de l'oposició, encara que sense dir ni noms ni afiliacions polítiques, i recordar que les seves actituds van en contra del progrés del poble. El més sospitós, però, és que en el programa hi ha tres articles més en els quals es dona suport a la feina i a la gestió que es porta a terme des de l'alcaldia i aquests estan signats, de forma anònima, per un pare, un veí i un caçador. Tot plegat representa una utilització descarada i ben partidista d'un òrgan de

comunicació que arriba a tot el poble i que els veïns es llegeixen i, per tant, hauria d'estar redactat amb un sentit ben diferent de com ho està, sobretot tenint en compte que es tracta de celebrar una festa. Si Narcís Deusedas vol rebatre els arguments de l'oposició, hi ha altres llocs i escenaris més adequats per fer-ho que les pàgines del butlletí de la festa major, el qual ha de ser un aparador social, però no un mur de lamentacions polítiques. Amb la seva actitud, l'alcalde ja va amargar la festa, abans que comencés, a una part dels veïns.

El doble per la meitat

Perquè ningú no s'enganyi quan es troba que el PSOE i el PP es recriminen les respectives gestions al capdavant de TVE, cal recordar que la televisió estatal no ha estat mai un model de pluralitat precisament perquè la seva propietat pública ha estat gestionada sempre des del govern i perquè se l'ha dotat d'una estructura funcional i d'uns comandaments triats, per damunt de tot, amb criteris polítics. Per tant, el PSOE, per exercir el seu dret legítim a la crítica, hauria de ser capaç de fer primer un acte de contricció

per haver utilitzat també TVE en profit propi. I després, exposar els seus arguments de denúncia d'una manera més madura que no pas a través d'un vídeo satíric, més propi d'un programa humorístic de la televisió que del servei de premsa del principal partit de l'oposició, que ha governat també durant catorze anys. Aquests defectes de forma —dignes de ser tinguts en compte si un partit vol abonar la credibilitat política en general— no amaguen, però, la realitat de TVE des que en va assumir la gestió el govern del PP. I aquesta realitat parla

d'un dèficit pressupostari que s'ha duplicat des que hi va haver el relleu polític, d'una audiència que ha baixat de forma vertiginosa i d'una qualitat que ha caigut més avall dels límits tolerables. Quan hi va haver les eleccions, el PP va prometre que TVE deixaria de ser un problema; al cap de dos anys, no solament no s'ha fet cap reforma substancial sinó que s'ha sacrificat una directora general més decantada pels criteris tècnics a canvi d'un director general nodrit de criteris polítics. En aquest context, què es pot fer sinó liquidar-ho?

EL LECTOR ESCRIU

La ciutat surrealista

■ Ganxons! Si no anem amb compte, d'aquí a pocs anys no ens quedarà més remei que promocionar la nostra ciutat amb el lema *Sant Feliu, la ciutat surrealista*.

Ep! No us esvereu, eh! Ja em sembla que us sento dir: 'Què diu, aquest? És boig, aquest tio o què?' De seguida us explico el que vull dir. Si recuperem una mica la memòria històrica, veurem com hi havia un Sant Feliu industrial, amb empreses productives, fonamentalment del suro però no només d'aquest tipus, un port comercial amb activitat, una vida social, cultural, lúdica i intel·lectual intensa, etc. Amb el temps tot plegat va anar una mica de baixa, però s'aguantava. Amb el boom turístic es va desfermar una embogida cursa d'especulació i proliferació incontrolada de construccions i serveis que ens va mutilar irreversiblement el paisatge i la imatge de la ciutat, però que va permetre fer la viu-viu econòmicament parlant (sobretot a uns quants).

Mireu-vos-ho tot ara! La indústria ha quedat reduïda a unes quantes fàbriques que han sabut adaptar-se als nous temps, el port no té cap activitat comercial, la vida cultural encara cueja però la lúdica i social deixa molt a desitjar. No teniu la sensació que només tenim vida el diumenge al matí i que la resta de la setmana vivim en una ciutat morta? El turisme que ens queda és bàsicament de segona residència, però no oblidem que aquest mateix turisme ens té hipotecats: no podem fer festes populars perquè els de fora es queixen del soroll, no podem tenir locals nocturns perquè alteren l'eterna pau i tranquil·litat dels forasters i per festa major (que són quatre dies cada cop més mal comptats) no es pot acabar massa tard ni tenir dues orquestres cada dia com abans.

La vida cultural ha experimentat una certa revifada, però no oblidem que som uns 18.000 i

Els textos tramesos a aquesta secció han de ser breus. Tindran prioritats els que no excedeixin de 20 ratlles mecanografiades. L'original ha de venir signat i és imprescindible que hi figurin el domicili, el telèfon i el número de DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. El Punt es reserva el dret de publicar les comunicacions trameses, i el de resumir-les quan ho consideri oportú.

no tenim ni un cinema amb programació estable (...) No seria gens estrany que en pocs anys ens deixem perdre encara més patrimoni cultural, que per ara és l'única cosa que podríem vendre bé en el terreny turístic (...).

Senyors, no ens enganyem, potser només ens quedaria una solució, promocionar-nos com a *Sant Feliu, la ciutat surrealista* i tenir uns actors contractats que es passegin pels indrets més emblemàtics de la ciutat rinxolant-se llargs bigotis de *per riure* i que vagin dient allò de *suurree-lisssssmmè*, mentre els monitors

instal·lats pels carrers ens ofereixen en sessió contínua *Le chien andalou*. / PERE POUS i CLOT. Sant Feliu de Guixols (Baix Empordà).

La piscina de Palafrugell

■ La delegació de Mifas Baix Empordà, que al principi de les obres de la piscina municipal va fer un seguiment perquè les seves instal·lacions fossin del tot accessibles, en el seu segon aniversari, volem, en nom de la delegació i de les persones que ens han fet arribar el seus elogis, tan per la bona adaptació, voluntat i el

tracte que es rep per part del personal, expressar la nostra enhorabona i animar-vos a seguir endavant amb aquesta tasca. / ISABEL JUSCAFRESA CAMA. Palafrugell. (Baix Empordà).

Mòduls professionals

■ Escric aquesta carta per queixar-me a la Generalitat, ja que als instituts dels voltants de Palamós els han assignat 6 mòduls a cada un, i en canvi a Palamós, només n'han donat un. No tothom vol estudiar sanitat, que és el mòdul que han assignat aquí a Pa-

lamós. Nosaltres anem a l'institut del nostre poble, sempre ha sigut així, i ara ens volen enviar a un altre institut, que està bastant lluny. I si no tenim mitjans de transport, què? A la Generalitat això no li importa, i si se'n preocupa, ens posarà un autobús públic, que haurem de pagar nosaltres, com si no ens gastéssim prou diners en llibres i material escolar. Espero que siguin considerats amb l'institut i ens donin algun mòdul més, perquè això és una discriminació per al poble de Palamós. / ANNA ROSSELLÓ RIBOT. Calonge (Baix Empordà).

Viatge a Cuba

■ Als ulls de tots els observadors internacionals, el viatge del sant pare a Cuba no solament ha estat un èxit en tots els ordres sinó que ha significat un tomb en la situació de l'Església a l'illa, el renaixement religiós en milers de cubans i un canvi en la percepció social dels mateixos dirigents polítics. És comú denominador de tots els analistes sintetitzar la transcendència d'aquest viatge amb l'expressió: «Res serà igual a partir d'ara.» I això cal entendre-ho primer en l'àmbit pròpiament religiós i, després, en les repercussions socials, i fins i tot polítiques, que deriven del carisma personal de Joan Pau II.

És paradoxal, però, que tothom s'hagi assabentat d'aquest esdeveniment històric menys el comentarista religiós d'El Punt, Pere Madrenas, que en el seu escrit del diumenge 1 de febrer a Presència demostra una fixació preocupant i malaltosa de les seves conegudes dèries anti-Papa, anti-Roma i antimagisteri. Fa la impressió que el seu rellotge ha quedat aturat en l'època del kumbàia, les barbes «progres», les guitarres desafinades, els jersis descolorits i els eslògans pseudoprogressistes de «cristians pel socialisme». Penso, sincerament, que El Punt mereixeria dipositar la seva confiança en un periodista de mirada més oberta i lliure de prejudicis. / JAUME B. ILLA. L'Escalà. (Alt Empordà).

LA PUNXA D'EN JAP

